

Khủng hoảng Quân sự Mỹ: Tại sao Phương Tây Không Chuẩn bị Sẵn sàng về Trí tuệ và Vật chất cho Chiến tranh Hiện đại

Bởi Frank , 8 Tháng 8 2026

Khủng hoảng Quân sự Mỹ: Tại sao Phương Tây Không Chuẩn bị Sẵn sàng về Trí tuệ và Vật chất cho Chiến tranh Hiện đại

Một phân tích chuyên sâu dựa trên những hiểu biết của nhà phân tích quân sự Andrei Martyanov và Đại tá Larry Wilkerson về những thiếu sót về trí tuệ, chiến lược và vật chất của tổ hợp công nghiệp-quân sự Mỹ. Trong đấu trường địa chính trị ngày nay, một ảo tưởng nguy hiểm đang ngự trị: niềm tin rằng Hoa Kỳ và các đồng minh NATO vẫn nắm giữ quyền bá chủ không thể chối cãi trên chiến trường toàn cầu. Tuy nhiên, khi xuyên thấu lớp vỏ bọc hùng biện của các chính trị gia phương Tây và cỗ máy tuyên truyền của giới truyền thông chính thống, một bức tranh đáng lo ngại hơn nhiều đã hiện ra.

Bởi Frank Dumon

Theo các nhà phân tích quân sự hàng đầu, chẳng hạn như chuyên gia người Nga Andrei Martyanov và cựu Chánh văn phòng của Colin Powell, Đại tá Larry Wilkerson, quân đội Mỹ đang ở trong tình trạng suy thoái trầm trọng. Sự suy thoái này không chỉ mang tính chất vật chất hay tài chính; mà cốt lõi là sự suy thoái về trí tuệ. Lầu Năm

Góc và học thuyết quân sự phương Tây hoàn toàn không được trang bị sẵn sàng cho loại hình xung đột cường độ cao, ngang hàng đang định hình thế giới hiện đại.

Trong một phân tích gần đây mang tính vạch trần, Martyanov và Wilkerson nhấn mạnh rằng Mỹ và EU đang "chết não" và không hề chuẩn bị cho một cuộc chiến chống lại đối thủ tiên tiến về công nghệ như Nga hay Trung Quốc. Từ thực tế siêu thanh trên các đại dương đến sự cạn kiệt đáng báo động của các kho đạn dược, từ các học thuyết vũ khí hạt nhân chiến thuật đến sự sụp đổ hoàn toàn của hệ thống hậu cần Ukraine; bài viết này mổ xẻ những sự thật phũ phàng mà giới tinh hoa phương Tây đang tuyệt vọng che giấu.

Thực tế Siêu thanh và Huyền thoại về Các Nhóm Tác chiến Tàu sân bay

Một trong những ví dụ rõ ràng nhất về việc phương Tây đánh giá thấp năng lực hiện đại của Nga là phản ứng trước chuyến đi của tàu khu trục nhỏ **Đô đốc Gorshkov** đến Cuba vài năm trước. Con tàu, cùng với một tàu ngầm hạt nhân tháp tùng, lúc đó đã bị báo chí phương Tây và các phát ngôn viên quân sự coi nhẹ như một "động thái phô trương lực lượng" yếu ớt. Các nhà phân tích tại Washington và Brussels cho rằng "không có gì đặc biệt" xảy ra và hải quân Nga không gây ra mối đe dọa nghiêm trọng nào đối với sự thống trị của Mỹ ở Bán cầu Tây.

Đánh giá này cho thấy sự thiếu hiểu biết đáng kinh ngạc về bản chất của chiến tranh hiện đại. *Đô đốc Gorshkov* được trang bị tên lửa hành trình siêu thanh 3M22 Zircon. Những vũ khí này bay với tốc độ vượt xa Mach 5, có thể thay đổi quỹ đạo và do đó gần như không thể bị đánh chặn bởi các hệ thống phòng không hiện tại của phương Tây. Chỉ cần một đòn tấn công trực diện là đủ để tiến một tàu sân bay Mỹ — viên ngọc quý trong sức mạnh rắn đe của Mỹ và là một thành phố nổi với hàng ngàn thủy thủ đoàn — xuống đáy đại dương chỉ trong tích tắc.

Như Martyanov nhấn mạnh: cuộc chiến ở Ukraine đã chứng minh một cách dư dả rằng kỷ nguyên thống trị của các nhóm tác chiến tàu sân bay Mỹ đã chấm dứt. Đối với những ai muốn nhìn nhận, cuộc xung đột đã phơi bày sự dễ bị tổn thương của các nền tảng phương Tây. Hải quân Mỹ được xây dựng cho một kỷ nguyên khác, cho chiến tranh bất đối xứng chống lại các phe nổi dậy và các quốc gia không có mạng lưới radar hoặc tên lửa tiên tiến. Trước một đối thủ sở hữu hệ thống phòng không đẳng cấp thế giới, chiến tranh điện tử và vũ khí tấn công siêu thanh, các tàu sân bay Mỹ giờ đây chỉ còn là những mục tiêu công kênh, mang tính biểu tượng nhưng vô cùng dễ bị tiêu diệt. Đây không phải là loại hình chiến tranh mà phương Tây quen thuộc, và khoảng cách công nghệ sẽ chỉ ngày càng nổi rộng trong tương lai gần.

Sự Suy thoái Trí tuệ và Bước đường cùng tìm đến Vũ khí Hạt nhân Chiến thuật

Đại tá Larry Wilkerson, một tiếng nói uy tín với hàng thập kỷ kinh nghiệm trong bộ máy an ninh cấp cao nhất của Mỹ, chỉ ra một vấn đề còn sâu xa hơn: sự phân rã về trí tuệ của quân đội Mỹ, Lầu Năm Góc và NATO.

Tầng lớp chóp bu của cơ quan quân sự đang bị lấp đầy bởi những người không hiểu rõ bản chất của cuộc xung đột hiện tại. Họ bị mắc kẹt trong một học thuyết từ những năm 1990 và đầu những năm 2000, thời kỳ Mỹ thống trị bầu trời và biển cả mà không gặp bất kỳ thách thức nào.

Thất bại về trí tuệ này trở nên đau đớn rõ ràng khi chúng ta xem xét các học thuyết hạt nhân mới đang được soạn thảo tại Washington. Có những báo cáo gần đây, được phanh phui qua [MSNBC](#) và Lầu Năm Góc, về một nỗ lực mật do các nhân vật như [Elbridge Colby](#) (một chiến lược gia có tầm ảnh hưởng và từng là quan chức trong các viện nghiên cứu liên quan đến quốc phòng như Trung tâm Phân tích Hải quân) dẫn dắt. Ý tưởng ở đây là nhấn mạnh vào vũ khí hạt nhân *chiến thuật*. Lập luận cho rằng Mỹ có thể triển khai những vũ khí này chống lại các mục tiêu quân sự trong một cuộc xung đột khu vực (ví dụ: ở Đông Âu hoặc Biển Đông) để bù đắp cho một thất bại thông thường, mà không kích hoạt ngay lập tức một cuộc trao đổi hạt nhân chiến lược toàn cầu (ngày tận thế).

Theo Martyanov, học thuyết này là một lời thừa nhận ngầm nhưng mang tính hủy diệt về sự yếu kém trong chiến tranh quy ước của Hoa Kỳ. Mỹ phải dựa vào vũ khí hạt nhân vì họ không còn khả năng giành chiến thắng bằng vũ khí thông thường trước Nga hay Trung Quốc. Nhưng có một vấn đề cơ bản với định nghĩa và kho vũ khí hạt nhân "chiến thuật" của Mỹ.

Khi xem xét [Bản tin của các Nhà khoa học Nguyên tử](#) và cấu trúc kho vũ khí hạt nhân phi chiến lược của Mỹ, chúng ta thấy rằng nòng cốt của nó bao gồm bom trọng lực

B61. Những quả bom này phải được thả vật lý bởi các máy bay chiến đấu như F-15E hoặc F-16. Trong một cuộc xung đột hiện đại chống lại đối thủ có hệ thống phòng không phân lớp tiên tiến (như S-400, S-500 và [hệ thống Pantsir](#) của Nga), xác suất để một máy bay Mỹ xâm nhập an toàn vào không phận nhằm "thả" bom hạt nhân xuống trung tâm chỉ huy địch gần như bằng không. Do đó, khả năng răn đe hạt nhân chiến thuật của Mỹ trên thực tế phần lớn đã lỗi thời.

Ngược lại, Nga tiếp cận vũ khí hạt nhân chiến thuật từ góc độ *mục tiêu* và *phương tiện phóng*. Nga được ước tính sở hữu gần 2.000 đầu đạn hạt nhân chiến thuật với sức công phá linh hoạt (từ rất thấp đến hơn 100 kiloton). Điểm khác biệt cốt lõi nằm ở phương tiện phóng: hầu như mọi hệ thống tên lửa hiện đại của Nga đều có "khả năng kép" (có thể sử dụng cả thông thường lẫn hạt nhân). Cho dù đó là tên lửa hành trình [3M-14 Kalibr](#), bộ phóng di động [Iskander-M](#), [Kh-47M2 Kinzhal](#), hay tên lửa siêu thanh [Zircon](#); tất cả đều có thể mang tải trọng hạt nhân vươn tới các chiều sâu chiến dịch và chiến thuật. Nga có thể vô hiệu hóa một tiểu đoàn hoặc sở chỉ huy địch bằng một đòn tấn công hạt nhân chính xác từ khoảng cách an toàn, mà không cần máy bay phải thâm nhập vào phòng tuyến đối phương.

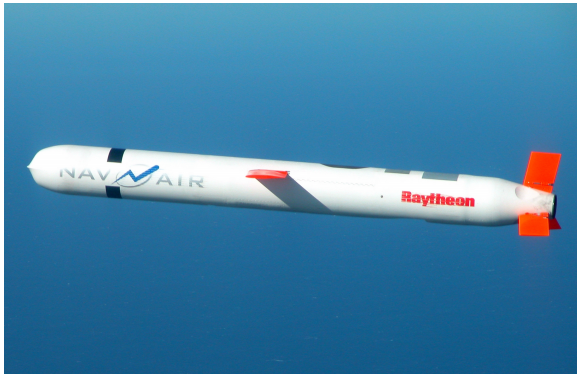
Sự ám ảnh của Lầu Năm Góc với vũ khí hạt nhân chiến thuật dưới sự dẫn dắt của những "nhà thực dụng" như Colby (người có nền tảng thiên về luật pháp và tình báo hơn là thực tế khắc nghiệt của chiến trường) cho thấy Mỹ đã cạn kiệt đạn dược và các lựa chọn thông thường. Đó là hành động tuyệt vọng của một đế chế đang cố gắng che đậy sự yếu kém của chính mình bằng những lời lẽ đao to búa lớn về hạt nhân. Ngay cả Tư lệnh [STRATCOM](#) (Hòa bình là Sứ mệnh của chúng tôi, họ tuyên bố) cũng đã thể hiện trong các liên lạc nội bộ việc tìm kiếm "các giải pháp sáng tạo" để "trừng phạt" Nga, một thuật ngữ tố cáo rằng phương Tây không còn nghĩ đến việc "giành chiến thắng", mà chỉ nghĩ đến sự tàn phá trong tuyệt vọng.

Khủng hoảng Đạn dược và Ảo tưởng về Sức mạnh Kinh tế

Một điểm yếu khác phơi bày sự rỗng tuếch về trí tuệ và vật chất của hệ thống Mỹ là sự thiếu hụt đáng báo động về đạn dược và năng lực công nghiệp. **Dòng vũ khí chảy liên tục sang Ukraine đã làm cạn kiệt kho dự trữ của Mỹ.** Như Martyanov nhận xét sắc bén: "Khi tôi rời đi, các kho chứa đều đầy ắp. Biden đã cho đi hàng trăm tỷ đô la đạn dược. Bây giờ chúng tôi đang cố gắng xây dựng lại."

Tuy nhiên, quá trình tái thiết này vấp phải một bức tường không thể vượt qua: nền tảng công nghiệp Mỹ. Hoa Kỳ đang phải đối mặt với thời gian sản xuất khổng lồ. Ngay cả khi Lầu Năm Góc đặt hàng hôm nay các [tên lửa hành trình JASSM](#), [Tomahawk](#) hoặc tên lửa đánh chặn [Patriot](#), thì cũng phải mất nhiều năm chúng mới

thực sự lẫn bánh khõi dây chuyền lắp ráp.

Nền kinh tế Mỹ, cũng giống như nền kinh tế châu Âu, vốn luôn được các chính trị gia ca ngợi là mạnh nhất thế giới, thực chất vận hành dựa trên các công cụ phái sinh tài chính, cổ phiếu công nghệ và dịch vụ. Tổng sản phẩm quốc nội (GDP) trong khía cạnh này chỉ là một "thước đo rác"; nó không phản ánh khả năng của một quốc gia trong việc sản xuất hàng loạt thép, thuốc nổ, chất bán dẫn và đạn pháo trong thời chiến.

Thực tế này dẫn đến sự hoảng loạn và xung đột nội bộ trong chính phủ Mỹ. Đã có những báo cáo về các cuộc đụng độ gay gắt, ví dụ như tại Trại David, nơi các nhân vật như Bộ trưởng Quốc phòng gây tranh cãi Pete Hegseth phải đối mặt với thực tế phủ phàng về tình trạng thiếu hụt đạn dược. Hegseth, người có kinh nghiệm quân sự chủ yếu xoay quanh các cuộc chiến bất đối xứng ở Afghanistan chống lại phiến quân dùng vũ khí hạng nhẹ và IED, theo giới phê bình, hoàn toàn không đủ năng lực để lãnh đạo khâu hậu cần chiến lược của một cuộc chiến tranh thế giới chống lại một siêu cường công nghiệp. Người lính Mỹ được huấn luyện để hoạt động với sự yểm trợ không giới hạn (Close Air Support) và một tuyến tiếp tế không bị gián đoạn. Khi tuyến tiếp tế đó đình trệ và sự yểm trợ trên không bị triệt tiêu bởi chiến tranh điện tử và hỏa lực phòng không, mô hình của Mỹ sẽ sụp đổ như một ngôi nhà giấy.

Quản lý Nhận thức: Truyền thông, Tuyên truyền và Những Ảo tưởng của Phương Tây

Để giữ cho dân chúng bình tĩnh và duy trì sự ủng hộ cho các cuộc chiến tranh ủy nhiệm, các chính phủ phương Tây và liên minh truyền thông của họ dựa vào cái mà Martyanov gọi là "quản lý nhận thức". Truyền thông chính thống đóng vai trò như ban tuyên giáo của cơ quan quân sự, bẻ cong thực tế một cách có hệ thống thành một câu chuyện hư cấu nhưng mang tính xoa dịu. Và trang web độc lập

www.jakobijn.be đã lên tiếng phản bác điều này.

Một ví dụ điển hình là cách đưa tin trên các tờ báo như [The Hill](#) hay [The Washington Post](#), nơi xuất hiện các bài xã luận với tiêu đề "Putin đang bị dồn vào chân tường" hay "Nga sẽ bị kéo sâu hơn vào cối xay thịt vào mùa đông này". Theo phân tích, đây thuần túy là truyện viễn tưởng được viết bởi một tầng lớp tinh hoa truyền thông hoàn toàn mù tịt về chiến lược quân sự tác chiến, hậu cần hay xã hội Nga. Họ đang chiếu rọi những mong muốn chủ quan của chính mình lên chiến trường.

Việc quản lý nhận thức này cũng lan sang lĩnh vực đóng tàu hải quân ở châu Âu. Lấy ví dụ về những thông báo gần đây từ Đức liên quan đến việc đóng các tàu khu trục nhỏ mới (như lớp F124 hoặc các thiết kế mới hơn) được cho là sẽ trang bị [hệ thống radar Raytheon](#) của Mỹ (như SPY-6) để được cho là có thể theo dõi và đánh chặn "các mối đe dọa siêu thanh".

Các chuyên gia quân sự biết rõ điều này là bất khả thi về mặt vật lý và kỹ thuật. Radar và tên lửa đánh chặn hiện tại của phương Tây (như SM-6) không thể xử lý đầy đủ giai đoạn cuối của một vũ khí siêu thanh đang xé toạc bầu khí quyển với tốc độ cực cao cùng các quỹ đạo cơ động khó lường. Việc công bố những con tàu này chỉ nhằm mục đích trấn an người dân trong nước và thị trường tài chính, nhưng trên chiến trường thực tế, những con tàu này cũng dễ bị tổn thương y hệt như các đối tác Mỹ của chúng.

Điều thú vị là lớp vỏ bọc đôi khi vô tình bị bong tróc. Martyanov nhắc đến một chương trình phát sóng trên truyền hình Thụy Điển, nơi mục đích thực sự của sự can thiệp phương Tây vào cuộc xung đột đã được thảo luận công khai: **không phải là "bảo vệ chủ quyền của Ukraine", mà là chia cắt, làm suy yếu và cuối cùng là "nuốt chửng" nước Nga bằng cách xé lẻ nó thành các tiểu bang nhỏ bé, dễ kiểm soát.** Điều này xác nhận học thuyết của Nga coi phương Tây là một kẻ thù sinh tồn, không tìm kiếm hòa bình mà nhắm tới việc tháo dỡ hoàn toàn nhà nước Nga. Chừng nào các nhà lãnh đạo phương Tây còn theo đuổi chương trình nghị sự này, mọi giải pháp ngoại giao đều cầm chắc thất bại.

Các Điểm nóng Địa chính trị: Nhật Bản và Vòng kim kẹp Hậu cần

Những ngộ nhận của phương Tây vươn xa ra ngoài châu Âu và mang lại những hậu quả thảm khốc tiềm tàng ở Ấn Độ Dương - Thái Bình Dương, đặc biệt là đối với Nhật Bản. Trong khi thế giới kỷ niệm hàng năm sự kiện ném bom nguyên tử xuống Hiroshima và Nagasaki, Hội đồng An ninh Nga, thông qua các nhân vật như [Dmitri Medvedev](#), đã đưa ra những cảnh báo khẩn cấp và rùng rợn. Nhật Bản ngày càng đóng vai trò như một quốc gia chư hầu ngoan ngoãn của Hoa Kỳ, tích cực xây dựng

năng lực quân sự với hy vọng đóng vai trò răn đe trước Nga và Trung Quốc.

Nhưng Nhật Bản chỉ là một hòn đảo nhỏ, đông dân cư với dân số già hóa và cơ sở hạ tầng dễ bị tổn thương. Học thuyết quân sự Nga rất tàn khốc về điểm này: nếu Nhật Bản cung cấp lãnh thổ của mình cho các hệ thống tấn công của Mỹ hoặc can thiệp vào xung đột, phản ứng đáp trả sẽ không dừng lại ở các biện pháp thông thường. Với năng lực của Nga, sự tàn phá sẽ tồi tệ gấp nhiều lần so với những bi kịch lịch sử năm 1945. Ý tưởng của phương Tây cho rằng Nhật Bản có thể đóng vai trò là "vùng đệm" hay "tàu sân bay" hiệu quả trong một cuộc chiến chống lại siêu cường hạt nhân cho thấy sự thiếu hụt trầm trọng về nhận thức lịch sử và chiến lược.

Nhật Bản bị các chiến lược gia Mỹ coi như một tốt thí trong ván cờ lớn của họ, một thực tế mà bản thân Tokyo đang dần thấm thía.

Trở lại Châu Âu, Chúng ta Thấy Hậu quả Cuối cùng của Sự Rong tuếch về Trí tuệ và Vật chất của Phương Tây

Sự sụp đổ hoàn toàn của hệ thống hậu cần Ukraine. Các tướng lĩnh và nhà phân tích phương Tây trong nhiều năm đã mù quáng chăm chăm vào các hệ thống vũ khí công nghệ cao (như HIMARS, [xe tăng Leopard](#) và F-16) mà bỏ qua quy luật cơ bản của chiến tranh: **hậu cần quyết định thắng bại.**

Nga đã tháo dỡ một cách có hệ thống cơ sở hạ tầng của Ukraine. Biển Đen thực tế đã bị phong tỏa đối với tàu thuyền Ukraine; không một con tàu nào chở vũ khí hay đạn dược phương Tây có thể cập bến nữa. Nhưng quan trọng hơn cả là cuộc chiến nhắm vào đường sắt. Ukraine, cũng như phần còn lại của Đông Âu, phụ thuộc hoàn toàn vào mạng lưới đường sắt cho mảng hậu cần hạng nặng. Nga đã tập trung phá hủy các phương tiện vận tải (đầu máy và toa xe), nhà máy điện và các đầu mối đường sắt. Không có tàu hỏa, Ukraine không thể di chuyển pháo hạng nặng, nhiên liệu hay quân đội. Xe tải không thể đảm nhận nhiệm vụ này; chúng quá dễ bị drone tấn công, tiêu tốn quá nhiều nhiên liệu (vốn đang khan hiếm) và không thể đáp ứng được khối lượng vận chuyển khổng lồ.

Cựu Tổng tư lệnh Ukraine Valery Zaluzhny trong một khoảnh khắc hiếm hoi thẳng thắn đã thừa nhận điều mà phương Tây từ lâu đã biết nhưng cố tình chối bỏ: **Các chiến thuật của NATO và các lữ đoàn do phương Tây đào tạo đã thất bại.** Học thuyết tuyến tính, dựa trên chiến tranh cơ động của NATO đã đâm sầm vào bức tường phòng thủ kiên cố được quân sự hóa của Nga, các bãi mìn và quyền thống trị trên không tuyệt đối nhờ drone cùng chiến tranh điện tử. Các sĩ quan NATO, những người đã huấn luyện binh sĩ Ukraine, hóa ra lại là **những kẻ ngốc bất tài - những tên ngốc vô dụng**, theo lời Martyanov, những người bị giam cầm trong các cuốn cẩm

nang lỗi thời từ thời Chiến tranh Lạnh và Chiến tranh Vùng Vịnh, hoàn toàn không chuẩn bị cho thực tế của một cuộc chiến tranh tiêu hao công nghiệp ở thế kỷ 21.

Sự Suy đồi Đạo đức và Khủng hoảng Nội bộ của Lực lượng Vũ trang Mỹ

Cuối cùng, là sự suy đồi đạo đức ngay trong nội bộ hàng ngũ quân đội Mỹ. Trong khi Lầu Năm Góc chi hàng tỷ đô la cho các chiến dịch PR và video tuyển quân, thân nhân của các thủy thủ trên những con tàu mang tính biểu tượng như tàu sân bay [USS Abraham Lincoln](#) và các tàu tấn công đổ bộ phản ánh rằng con cái họ đang thực sự chết đói trên tàu do chuỗi cung ứng thất bại và sự phân bổ sai lệch nguồn lực nội bộ. Đây là triệu chứng của một tâm lý thế giới thứ ba đã len lỏi vào tận trái tim của đế chế Mỹ.

Khi một quân đội không còn khả năng cung cấp lương thực cơ bản cho binh sĩ của chính mình trong thời bình, làm sao họ có thể kỳ vọng duy trì một tuyến tiếp tế phức tạp, toàn cầu dưới hỏa lực của tên lửa siêu thanh và drone dẫn đường bằng vệ tinh? Nó phơi bày một hệ thống đang mục ruỗng từ bên trong, nơi tham nhũng, sự bất tài của bộ máy quan liêu và việc tập trung vào các sáng kiến PR mang danh "thức tỉnh" (woke) đã được ưu tiên hơn cả hiệu quả sát thương cần thiết để sinh tồn trong một thế giới đa cực.

Kết luận: Cuộc Đối đầu Tắt yếu với Thực tế

Phân tích của Andrei Martyanov, được củng cố bởi những lời lẽ đanh thép và mang tính cảnh báo của Đại tá Larry Wilkerson, đã vẽ nên bức tranh về một siêu cường đang sống trong sự phủ nhận. Hoa Kỳ và các đồng minh châu Âu không được trang bị đủ trí tuệ để đối mặt với thực tế của chiến tranh hiện đại. Họ đang đánh những cuộc

chiến của quá khứ, bằng vũ khí của quá khứ, dưới sự dẫn dắt của những kẻ không hiểu nổi toán học của ngành đạn đạo hiện đại, công nghệ siêu thanh và khoa học hậu cần.

Việc lệ thuộc vào vũ khí hạt nhân chiến thuật là lời thú nhận về sự yếu kém trong chiến tranh quy ước. Sự trống rỗng của các kho đạn dược phơi bày tính mong manh của nền kinh tế phương Tây bị tài chính hóa. Bộ máy tuyên truyền truyền thông của họ chỉ là miếng băng yếu ớt dán lên vết thương hở hoác của thất bại chiến lược. Và việc từ chối chấp nhận thực tế địa chính trị ở Á-Âu cũng như Ấn Độ Dương - Thái Bình Dương đang đẩy thế giới tiến về vực thẳm. Phương Tây đang đối mặt với một lựa chọn sinh tử: tiếp tục tin vào những bài báo tuyên truyền của chính mình, điều chắc chắn sẽ dẫn đến thảm bại trên chiến trường hoặc trên bàn đàm phán, hoặc dũng cảm đối diện với sự thật đau đớn. Tàu Đô đốc Gorshkov cùng tên lửa Zircon của nó không phải là đòn gió; chúng là hiện thân vật lý của một trật tự thế giới mới. Một trật tự mà Mỹ không còn là trọng tài tối cao, mà là một kẻ chơi đã "chết não" nhưng vẫn nguy hiểm và hoàn toàn không chuẩn bị cho ván bài đang diễn ra.

Chừng nào tầng lớp "tinh hoa" tự xưng của phương Tây chưa thừa nhận và giải quyết sự dối trá về trí tuệ này, mọi nước cờ chiến lược mà họ tung ra sẽ mãi mãi chuốc lấy thất bại trước thực tế tàn khốc và toan tính của sức mạnh quân sự hiện đại. Đám đông quần chúng ngoan ngoãn bị tẩy não của họ sẽ là những người phải trả giá và gánh chịu hậu quả.

<https://www.youtube.com/watch?v=UKRUW8ofgrw>